

akinek már semmilyen kötelességet vagy kötelezettséget nem kell teljesítenie. Majd **rábízom** magamat lelkemre. Szabad folyást engedek lelkemnek életem irányítása felett, és vakon végrehajtom utasításait. Ily módon az ősi elválasztottság az uralkodó és uralt között megszűnik, és a háborúk is, amelyek szintén ebből származtak. A lélek hatósága egybeolvad a test engedelmességével. Ez belső békét eredményez – végre!

Amint ez az eljárás véget ér, fontolóra vehetem a híres szabadtőről szóló mottót: „Szabadság, egyenlőség, testvériség” – de más módon:

- **a szabadság** hatalomátadással kezdődik, az egótól a léleknek, és a léleknek való vak engedelmeskedéssel. Felhagyok az eredmények elvárásával – boldogság, gazdagság, kényelem, vitális szeretet –, és felajánlom testeimet (mentális, vitális, fizikai) az igazi mesteremnek – Idesszáznak, a bennem élő legfelső hatalomnak;
- ekkor következhet be a valós **egyenlőség**, mivel minden személy sajátja az azonos forrásból származó individualizált idesszai lélek. Ennek az ellentéte az állam ígérte hamis, illuzórikus egyenlőség, amely a testhez kapcsolódik. Ezen a szinten az egyenlőség nem érhető el, mivel különbözőek vagyunk: többé-kevésbé gazdagok, intelligensek, erősek, gyorsak, ravaszok, kegyetlenek stb.;
- a testvériség mindig illuzórikus, mert azon a feltételezésen alapszik, hogy mindannyian ugyanannak az atyának (Isten, Allah) vagy anyának (Természet, Földanya) a gyermekei vagyunk, és tőlük elválasztottak. Amikor tudatára ébredek, hogy az Egy és Minden vagyok, akkor az egyéneket, állatokat, növényeket, tárgyakat ugyanúgy kezelem, mint saját magamat. Ezt **egyetemes szolidaritásnak** hívjuk – az egyetlen valóságnak hívható szolidaritás.

Szuverenitási nyilatkozat

Alulírott, testrel, lélekkel és szellemmel bíró idesszai lény, kijelentem, hogy

Feladom az

Állampolgárságot: elkülönülök szolgától és úrtól

Intézményeit: jogok és kiváltságok kötelességek és kötelezettségek

Pompáit: biztonság és védelem

és elkötelezem magamat a

Szuverenitásnak a hatóság és engedelmesség egyesítésének

örökre

Név Dátum

FÖLDI PARADICSOM

47

VALÓS TUDATOSSÁG

Az emberi létezés célja a növekedés, amíg az ember tudatára nem ébred, hogy ki ő valójában: mindenható, mindentudó, halhatatlan és szuverén. Az emberiség hidat képez a mentális állati tudatosság és az új tudatosság között, amely az elmén túl létezik. Úgy hívjuk, hogy **valós-tudatosság**. Az elme kétségét semmi sem képes megszüntetni. Az valós-tudatosságnak nincs szüksége bizonyítékra.

A **tudatosság** a valóság – a ki vagyok valójában – észlelésének hatalma. Tiszta állapotában ez a hatalom közvetlen, teljes és tökéletes. Az emberi tudatosság azonban közvetett, részleges és tökéletlen, mert a tudatlanság elhomályosítja és eltorzítja. Ezért

az ember erőtlennek és külső tényezőktől függőnek érzi magát. A valós az abszolút jó észlelése, még a legborzalmasabb gonosz jelenlétében is. Az elválasztottság, félelem és a konfliktus csak azért van, mert nem vagyok tudatos arra, hogy ki vagyok én. Elfelejtettem, hogy én teremtetem a világok lényeit és hatalmukat, amelyben élek. Kapcsolatuk velem kizárólagosan tudatossági szintemtől függ.

A valós tudatosság a legfelső, elmén **túli** rezgésnek felel meg. Tudd, hogy a logikus elme (harmadik szem) fölött még négy magasabb rezgési szint létezik: felső elme, megvilágosodott elme, intuitív elme és a legfelső elme (3. kötet). Mindegyik egy lépéssel közelebb visz a valós-tudatossághoz. Konkrét, következetes cselekedetekkel lehorognyozom a testemben az elme egy bizonyos szintjét. Ami a spirituális gyakorlatokat (meditáció, kántálás, szent tánc), az okkult rituálékat (mágiák), drogokat (LSD, ayahuasca) vagy technikai eszközöket (EM hullám) illeti, gyakran inkább károsak, mint hasznosak.

A valós tudatosság manifesztálódása csak azért történhet meg, mivel már jelen van bennem, a **sejtjeimbe ivódva**. Manapság lelkem és az emberi lények kritikus tömegének lelke készen áll a nagy változásra. Hamarosan testünk egyesül lelkünkkel, és a lélek irányítása mellett manifesztálódik az új tudatosság. A *Homo sapiens* az illuzórikus és idejétmúlt tudatosságával elkerülhetetlenül ki fog halni. Az új már kész megszületni, így a réginek el kell tűnnie!

48

ÉLNI VAGY TÚLÉLNI – EZ ITT A KÉRDÉS!

A kilencvenes években elfogadtam a vallás-hirdette előkészületet, és megelőző intézkedéseket tettem családom túlélése érdekében katasztrófa esetén. Komolyan vettem a fenyegető veszélyeket: pénzügyi krízis, 3. világháború, folyamatos áramellátási probléma, pólusváltás stb. Túlélési ismeretekre tettem szert, kertészkedés, természetes gyógymódok, élelmiszereket raktároztam stb. Kéziszerszámokat vásároltam (kézi pumpa, kasza, malom, kézi fűrők és fűrészek). A lista végtelennek tűnt. **Nagyon félttem, hogy meghalok.** Tudtam hogyan kell túlélni. – De élni, azt nem!

Korábban jámbor **fehér birka**ként meg sem hallottam a végzet jövőmondóit, bedugtam a fejemet a homokba. Amikor a **fekete birka** rezgésszintjére emelkedtem, felbátorodtam, képes voltam szembenézni és felkészülni a közelebbi apokalipszisre. Jó anyaként gyermekeim túlélését akartam biztosítani. Ma már az apokalipszis közepén járunk. Félelmen olyan hatalmas, mint korábban? Ismét készüljek fel? Úgy érzem régi dohos ruhát viselek. Mi folyik itt?

FEHÉR birka 	FEKETE birka 	SZUVERÉN paripa 	SZÁRNYAS paripa
D Ö N T É S		ÉLET FÉLELEM NÉLKÜL	
		FÉLELEM	
GYŐZTES / VESZTES		FOKOZATOS LEGYŐZHETLENSÉG	

Megváltozott a tudatossági szintem. Most már tudom, hogy nem reprodukáló, hanem teremtő vagyok. Én idézem elő, hogy mi történjék velem tudatosságom fejlődése érdekében. Én hozom meg a döntést, hogy élni akarok, és átadom a hatalmat az egótól a léleknek. Ekkor tudatosságom a **szuverén paripa** szintjére emelkedik. Még vannak félelemeim, de már nem élek a birka-túlélő üzemmódban. A határtalan életre törekszem, de még nem vagyok legyőzhetetlen. Ez akkor fog manifesztálódni, amikor tudatosságom a **szárnyas paripa** szintjére emelkedik, ahol már nincs több félelem, és már egó sincs.

Nem tudom, hogy milyen széleskörűen fogom előkészíteni a fizikai túlélésemet. Nincs más szabály, mint engedelmessé válni lelkem parancsainak. Jelenleg tanulok összekötésbe lépni a bennem lévő legmagasabb rezgéssel, és figyelni rá. Nincs túlélési evangélium, melynek szövegét követhetem. Ma már értem, hogy az apokalipszis elkerülhetetlen a tudatosságom és az emberiség tudatosságának átalakulása érdekében. Ahogy meghalok a túlélés számára, úgy ébrednek rá a valós életre. Először át kell mennem a halál falán anélkül, hogy meghalnék. Az egóm sír, a lelkem örül, ahogy felfedezi a **halálnélküli életet**. Milyen csodálatos kaland! Már soha többé nem működöm birka-üzemmódban. Ez azt jelentené, hogy visszautasítom valós identitásomat. A tudatosságom átalakulása megállna, és meghalnék. Ezt nem szeretném, semmilyen esetben sem!

49 HAJLANDÓ VAGY MEGHALNI AZÉRT, HOGY ÉLHESSZ?

Milyen árat vagy hajlandó fizetni azért, hogy tényleg élhess? Hajlandó vagy olyan messzire elmenni, hogy szembenézz legnagyobb félelmeddel – a halállal? Második kérdésre adott válaszod mutatja, hogy tényleg bármi áron az élet mellett döntöttél-e. Lehetséges válaszok:

nem. Nem vagyok kész meghalni. Mivel csak ez az egy életem van, minden lehetőséget meg akarok ragadni, hogy vágyaimat kielégíthessem, és álmaimat valóra válthassam;

igen, decc... Feltételeim vannak. Fájdalom nélkül akarok meghalni álomban, és csak azt követően, hogy gyerekeim már felnőttek;

igen. Emlékszem arra, hogy ki vagyok, egy halhatatlan lény, és elhatároztam, hogy ezt mindenáron beteljesítem, még akkor is, ha közben meghalok. A testem tanulja, hogy a halál illúzió. Nem halálnak fogja hívni, és vereségként sem fogja megélni. Megadom magam Idessza akaratának. Ővé a döntő szó.

ez már beteljesült. Nem vagyok képes meghalni, mert a halál már nem képezi életem részét. Már nem létezik. Ez csak egy illúzió. Manifesztálom a halhatatlanságot testemben. Minden tökéletes!

Amikor a túlélés nehezzé válik, az egó belefáradhat a szenvedésbe, és szólíthatja a halált. Ezért szokta Ghis azt mondani, hogy a „halál öngyilkosság”, akár véletlen, akár nem. Az öngyilkosság elkövetését a társadalom helyteleníti, de a balesetek és betegségek a halál megfelelő módjai. Azonban mindhárom esetben a személy lemond az életéről. Mivel tudatában vagyok annak, hogy azért inkarnálódtam, hogy élni tanuljak, hogy élet-halál harcot folytassak az egós személyiségeimmel, amelyek bekapaszkodnak a túlélésbe, és megakadályozzák tudatosságom átalakulását. A halál a halhatatlanságról való lemondást jelenti!

A Perszonokrácia mottója: „**túrni és fennmaradni**”. A végsőig kitartok, minden körülmények között – óráról órára, percről percre, másodpercről másodpercre. A helyzet véget fog érni, és le fogom győzni a nehézségeket. A fizikai test rendkívül ellenálló, engedelmes, és ami a legfontosabb, nagylelkű. Bízunk a testünkben. Beszéljünk a sejtjeinkkel, mondjuk el nekik, hogy mi történik, bátorítsuk őket, hogy kibírják a vihart. És kapjanak megfelelő mennyiségű TFÁ 345-öt – Türelem (3 egység), Fennmaradás (4), Allhatatosság (5).

Becsukom a halál ajtaját, és meghozom visszavonhatatlanul döntésemet, hogy sohasem nyitom ki – semmilyen körülmények között. Ilyen elszántság nélkül az első alkalommal kiszállnék. A halál mindenütt jelen van, szélesre tárt karjaival örök pihenést kínál – a következő alkalomig, amikor is síró bébiként inkarnálódok újra! Nos, most azt mondom az egómnak: „Azt tervezem, hogy mindenáron élni fogok, még a te haláloed árán is!”

50

NEM, NEM, NEM HÁBORÚ!

Az emberi lény magában hordozza a háborút, ellenállást, lázadást, kegyetlenséget, bosszút, féltékenységet. Elkülönülve valós lényétől állandóan attól fél, hogy elnyomják vagy megölik. A test és lélek elkülönülése félelemet teremt, és versengő, győztes/vesztes helyzetet hoz létre. A hatalom külső és hierarchikus. Ebből következik, hogy az ilyen emberi lények generációról generációra megtestesítik a háborút magukban és maguk körül. Számukra a küzdelem természetes. Mint ahogy a humorista, George Carlin mondta egyszer: „Szeretjük a háborút!”.

WASHINGTON, OBELISZK

A küzdelem egyszerűen téveszmés dominanciára való törekvés két férfi között – alapvető állati ösztön. A fegyverek és hadseregek ereje eldönti, hogy ki van fölényben a másikkal szemben, mint ahogy a férfi büszkélkedik nagyobb péniszével. Ezért oly divatosak a fallikus obeliszkok és katonai parádék, amelyeken a katonák fitogtathatják erejüket és önfegyelmüket az éljenző tömeg csodálatot árasztó szemei előtt. Az évezredek óta tartó hivalkodás mindig ugyanazt eredményezi: szenvedés, rombolás, pusztítás és halál. Az emberiség nem egyszerűen csak háborúzik, hanem fokozódó mértékben teszi ezt, ami a tudatosság teljes hiányát mutatja. Ez az örület maga!

Egyesek szerint „Az örültség nem más, mint ugyanazt tenni újra és újra, és várni, hogy az eredmény más legyen”.

Mások arra a képtelen mondásra hivatkoznak, hogy „Ha békét akarsz, készülj a háborúra!”. Légy tisztában vele, hogy a legyártott fegyver hordozza magában az gyilkolás vibrációs rezonanciáját. A Perszonokrácia kiszáll ebből az örületből, és kijelenti: „Ha békét akarsz, készülj a békére!”. Így érhető el:

- azonnal **véget vetek** a háborúnak. Ketten kellene a harchoz, én felhagyok vele. Nem hordok magamnál fegyvert, és még önvédelemre se fogom használni. A testem fokozatosan legyőzhetetlenné válik, amikor megszabadul a félelemben élni szokásától;
- nem működöm együtt. Szavazással a háborút támogatom. Adófizetéssel, finanszírozom azt. Ha a munkám révén (félkatonai, katonai, titkos szolgálat személy-

zeteként, fegyver vagy lőszergyártással foglalkozom) közvetlenül hozzájárulok a háborúhoz, kilépek munkahelyemről. Nem fogok harcolni, hogy megvédjem hazámat, kultúrámat vagy vallásomat;

- **180° fordulatot** a béke irányába. Nem felejttem el, hogy a háborúnak jelentése van. Oly borzalmas bánatot teremt, ami előidézti a béke iránti ellenállhatatlan vágyat. Ily módon kényszeríti a tehetetlen anyagot, és tolja a beteljesülése felé

51 VILÁGBÉKE

A béke automatikusan bekövetkezik a szellem anyagba való behatolásával. Ez csak a test és a lélek egyesülése után valósul meg. A béke minden más fajtája hamis. Elrejtja az elválasztottságot, félelmet és háborút. Ilyen hamis béke érvényesül az illúzióvilágban.

A **valós béke** a személy lelkében kezdődik. Fokozatosan szétterjed testében, majd kiáramlik a környező világba. A sorrend nem felcserélhető. Aki elválasztottnak érzi magát a világtól az bár nem tudatosan, de teste túlélésére koncentrálna. A valós békéről álmodik, de hamis békében lesz része, a hatóságok – apa-állam, a nagy-ENSZ és a nagybácsi-földönkívüliek – erőszaka és durvasága révén. Se helyi, se globális társadalmi, politikai, pénzügyi, vallási vagy jogi rendszer nem képes megteremteni a valós békét. Csak az idesszai tudatosság képes erre.

A hatóságok két módon adják el nekünk a **hamis békét** – lédús répákkal és fájdalmas botokkal (1. kötet). Az első a világbéke New Age-es propagandáján alapul, koncertek a békéért, meditációk a békéért, ENSZ Nemzetközi Békenap, ahol mindenki rózsaszínű szemüveget visel. A fehér birkák beveszik a hazugságokat. A második mód, hogy szigorú törvényeket és drasztikus büntetéseket léptetnek életbe a fekete birkák számára, akik visszautasítják a répákat. Például saría törvények kézlevágással büntetik a tolvajokat, keresztre feszítéssel a gyilkosokat, és megkövezéssel a paráznaságot.

A Perszonokráciának nincs szüksége jutalmakra, büntetésekre, törvényekre vagy igazságszolgáltatásra. Megadja magát lelkének, és a megfelelő tettet hajtja végre minden pillanatban. A lelke nem fogja azt mondani neki, hogy mások kárára cselekedjék. A lélek csak a jóindulatot és könyörületet ismeri, mert mindennel egynek érzi magát. Jóindulata nem azon alapszik, ahogy az erős a gyengébbet megsajnálja, hanem látásmódja teljességén. **360°-os látásával** tudja, hogy minden ember a tőle telhető legjobbat teszi minden pillanatban. A Perszonokrácia így teremti egyénileg a világbékét.

Amikor az egyesülés végbemegy, a szellem kezdi áthatni a lélek-testet, és megjelenik az **egyetemes szolidaritás**. Ezzel párosul a minden – beleértve a különbségeket is – én vagyok tudatosság. Ennek a szolidaritásnak semmi köze nincs az elkülönültség alapján létrejövő szakszervezeti mozgalomhoz, a New Age-es jótékonykodáshoz vagy a kollektivista civil társadalomhoz. Az egyetemes szolidaritás megjelenésével nincs több elkülönülés, kizárás, szétválás, háború, győztes-nyertes, de még nyertes-nyertes szituáció sem. Túljut a dualitáson, a szellem-lélek-test összeolvadását eredményezi – örökre.

A POKOLBA VEZETŐ ÚT IS JÓSZÁNDÉKKAL VAN KIKÖVEZVE

Egyetértek azzal, hogy jó okkal **feláldozzam az életemet** – harcoljak, és ha kell, meghaljak hazámért, vallásomért, gyermekem védelméért, harcolok a tomboló tűz, a környezetszennyezés, a szegénység megfékezéséért stb. Mint ahogy Jézus Krisztus megadta magát hóhérjainak, hogy megvédje az emberiséget, feláldozom magam a erény oltárán. Sokkal keservesebb **feláldozni a halált**, mint az életet. Sokkal nehezebb elviselni és kitartani, bármi is történik, miközben feloldom az egóm, és a mélyen gyökerező szerepeit. Az emberi élet célja nem a mennybe jutás, hanem a menny lehozatala a pokolba, hogy átváltoztassam azt.

Az **erény** a bűn ellentéte, és csak a dualisztikus világnézetre alapozott erkölcsben vagy vallási hitben létezik. Az önmagunk megadásának legnagyobb akadálya. A vágy a tökéletességre – tisztaságra, kedvességre, hibátlanságra – csak csalódást, álszenteskedést és kétszínűséget hozott. Amikor erényesként gondolok magamra, akkor elutasítom a hiányosságaimat, amelyek egős személyiségeimet táplálják. Nem vagyok képes azonosítani és feloldani az alatta meghúzódó

félelmeimet. Az **igazságot** kell megtalálnom, amely a fentiek ellentettjében rejtőzik. Az igazság feloldja a jót és rosszat, az erényt és bűnt, amelyek egyszerűen csak illúziók.

Emberszeretet, védnökség, jótékonykodás, fejlesztési támogatás és humanitárius munka csak az egómat eteti, és akadályozza azokat, akiket segíteni szeretnék. Az egó nem tesz semmit ingyen. Az **emberiség szolgálata** az egős törekvések egy fajtája. A vitális testem kitágul, a mentális pedig a tiszta lelkiismeret állapotát éli meg. Kinek a hasznát szolgálja mindez a végén? Az illúzióistenét! Kinek képzelem magam, hogy jobban tudom, mint Idessza, mire van szüksége egy másik embernek? Amikor feláldozom magam a családomnak, az országomnak vagy a bolygónak, becsapom magam. A Perszonokrácia tudja, hogy az egyetlen ember aki számít, az saját maga. Megadja magát és elfogadja, hogy a testét reprezentáló kicsi anyagot Idessza szolgálatába állítja – és abba hagyja a bolygó és az emberiség megmentését.

Konkrétan, nem fektetek pénzt, időt és energiát a humanitárius munkába. Ily módon tanulom a **tökéletesség** észlelését, amely a megnyilvánuló tökéletlenség alatt rejtőzik, és tudom, hogy Idessza mindenhol ott van, és nem tőlem várja bárminek a tökéletesítését. Az igazi teendőm a lélek és a test egyesülésének elérése. Az erény csak lelassítja ezt a folyamatot. Csak Idessza tud nekem segíteni. Mit tehetek, hogy segítsen? A szolgálatába állíthatom magamat, és kifejleszttem a teljesen egómentes, nyugodt, lelki jóakaratot. Az egómentesség elérése nehéz lehet, de tudom, hogy az emberiség segítségének ez a leghatékonyabb módja.

CSALÓDÁS-KEZELÉS

A legtöbb amerikai sokkolta, amikor rájött, hogy 9/11 hivatalos verziója hamis volt. Gyászolták védelmezőjük – az apa-állam – halálát. Napjainkban a dolgok egyre rosszabbra fordulnak, mivel tudomást szerzünk a fertőzött vérről, szerverkedelemlről, faji-eugenikáról, a vatikáni korrupcióról, burjánzó pedofíliáról, az

eltitkolt dolgokról, pl. a szabad energiáról vagy az apokalipsziszról. Hogyan tudunk szembenézni a csalódás ilyen mértékével?

CSALÓDÁS KEZELÉSE	
Azonosság: áldozat	Azonosság: teremtő
Eredmény: bánat	Eredmény: megadás
1. tagadás	1. lemondok
2. düh	• spiritualitásról
3. alkudozás	• állatiasságról
4. depresszió	• állampolgárságról
5. elfogadás	2. elkötelezem magam
Lélek/test elkülönülés	Lélek-test egyesülés
Illúzió világa	Igazság világa

Tudatosságom szintje meghatározza életmódomat – áldozat vagy teremtő. Az illúzióvilágban **áldozatként** gondolok magamra, akít elárult az állam apuska. Nem tudok szembenézni ezzel, bánkódom, Elizabeth Kübler-Ross által összefoglalt öt állapoton megyek keresztül: 1) letagadom a nyilvánvalót; 2) vonakodva szembenézek a tényekkel, dühös leszek illúzióvilágom összeomlását látva; 3) alkudozom magammal, és történeteket találok ki, hogy a helyzetet elfogadhatóbbá tegyem; 4) amikor rájövök, hogy hazudtam magamnak, depressziós leszek; 5) végül, elfogadom a történeteket. Ezt a fajta elfogadást beletörődésnek kellene hívni, mert még mindig azt várom, hogy a helyzetért felelősek fizessenek meg bűneikért, és kárpótoljanak az okozott kárért! Folytatom az életem, és áldozatként halok meg.

Ha tudatos vagyok teremtő identitásomra, akkor a csalódást másképp kezelem.

Ahelyett hogy bánkódnék, profitálok abból, amit az evolúciós fogantyú megragadásával szerzett tapasztalat hoz nekem. Micsoda nagyszerű lehetőség megadni magam lelkemnek! Két lépésben teszem:

1. lemondok az illuzórikus hitemről, mely szerint a külső hatóságok törődnek jóléteimmel. Önkéntesen letépek rabszolgaságom három láncát: spiritualitás, állatiasság, állampolgárság (ld. a mellékletet). Megkezdődik a gyógyulási folyamat;
2. most elkötelezhetem magam a test-lélek egyesülésnek. Ez lehetővé teszi, hogy az igazság világa feltáruljon, amely eddig rejtve volt bennem a kezdetek óta. Amit eddig földi pokolként éltem meg, az átváltozott földi paradicsommá.

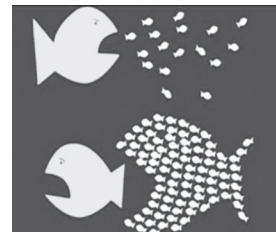

- **Szaporodás** – Mindenütt azt mondom: „Ne csinálj több gyereket!”
- **Pénz** – A pénz nem az emberiség problémáinak forrása. A pénz nélkül élni erős törekvése ellenére, először meg kell tanulni a tisztességes cserét. A pénz automatikusan meg fog szűnni, amikor az összes félelmem feloldódott. Addig kiveszem a pénzem a bankból, alternatív fizetőeszközt használok (GAME), és helyi termékeket vásárolok (6. kötet).
- „**Köszönöm, nem!**” – Oltásra, mikrocipre (totális ellenőrzés), vérátömlesztésre, szervátültetésre, „ingyenes” szolgáltatásokra, alapjövedelemre, külső segítségre, elmekontrollra, nemzeti- és vallási ünnepekre (karácsony, húsvét, évfordulók).

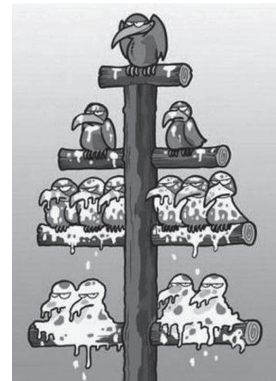
- **Megmutatom valódi énem** – Nem bujkálok tovább a kizárástól való félelmem miatt. Hű maradok ahhoz, aki vagyok, és hangosan és tisztán kinyilvánítom ezt.
- **Rendszámtábla** – Felteszem a kocsimra, motorkomra. És az összes autóra is odaképelem.

- **Szókincs** – Ezek a szavak fontosak a különbségtételhez (14. fejezet): fenntarthatóság, igazságosság, humanitárius, közjó, spiritualitás, demokrácia, szolgáltatás, közösség, felemelkedés, megvilágosodás, kollektív elme/agy, földönkívüli, igazságszolgáltatás, védelem, biztonság, lélek, szellem, avatár, asztrális, kauzális, primitív, múlt, jövő, békés, erőszakmentes, állampolgár, civil társadalom, szabadság, szolidaritás, részvétel.
- **Hogy csinálod?** – Ha úgy érzem, jó, akkor azt mondom: „A tudatosságom fejlődik” Ha rossznak érzem, akkor azt mondom, hogy „Az egóm sír, a lelkem örvendezik.”
- **Áldozat, bűnbak, megmentő** – E szavak használata azt bizonyítja, hogy beleragadtunk a pokol háromszögébe és illúzióvilágába.
- **Kormány** – Folyamatosan ismétlem: „A pástornak az a dolga, hogy megnyírja a birkákat, és ha már nem adnak elég gyapjút, a vágóhídra vezesse őket, és elhitesse velük, hogy ez a javukat szolgálja.”
- **Hatóság** – Kívülről megtanulom: „Mindig, minden hatóság, az élet minden területén becsap bennünket.” Az egyetlen valós hatóság benső, és ez a legfelső. Ezt individuális szuverenitásnak hívják.
- **Minden tökéletes** – Használd ezt a mantrát vészhelyzetekben. Valójában nincs jó és rossz. Ha azt érzem, hogy rossz, ez azért van, mert rossznak tekintem.
- **Nevem** – Új keresztnévet választok, ha úgy érzem, hogy ezt kell tennem. Ha valaki a vezetéknevem iránt érdeklődik, azt mondom, hogy Idessza, vagy Perszonokrácia stb. Az emailcímem, internetes oldalam, blogom is kifejezi, ki vagyok most valójában.
- **Vagy-vagy szituációk** – Ebben az esetben két zsákutcát mutatok be: egyén vagy kollektíva, győztes vagy vesztes, kapitalizmus vagy szocializmus, többség vagy kisebbség, szabadság vagy biztonság, adónövelés vagy szolgáltatás csökkentés, támogatás vagy ellenzés: adók, génmanipuláció, nukleáris energia, oltás, revizionizmus stb. Két lehetőség közötti választás mindig korlátozott, dualisztikus és megtevéstő. Mindkettő visszautasítása összekapcsol engem az igazsággal – idesszai és korlátlan választási lehetőség.
- **Hierarchia** – Akár spirituális, akár időleges, mindig a uralkodó/uralt kapcsolaton alapul, és csak társadalmi egyenlőtlenséget és méltánytalanságot eredményez.

DIKTATŰRA VAGY DEMOKRÁCIA

A HIERARCHIA IGAZ ARCA

- **Szavazati jog** – A szavazás saját szuverenitásunkról való lemondást jelent.” (E. Reclus).
- **Hatalom a népeknek** – Ez egy csapda. Akár békések, akár nem, a kollektív meditációk, petíciók, tüntetések, koalíciók, forradalmak, „Mi, az emberek”, a civil engedetlenség csupán a változást visszautasító birkák együtt-bégetését jelenti.
- **Beugratós kérdés** – Melyik lenne jobb a jó diktátor vagy az egyéni szuverenitás?
- **Képzelet** – Elképzelek egy életet kormány, tulajdon, törvények, rendőrség, börtönök nélkül, miközben a korlátlan szabad energia áramlik bennem, ahol a bőség, szabadság, béke és öröm honol.
- **Hiba** – Jobb ha a saját egómra hallgatok, mint másokéra, még akkor is ha hibázom – legalábbis addig, amíg nem követem el kétszer (vagy többször) ugyanazt a hibát.
- **A jó ösvény** – Sohasem lehet megcáfolhatatlan bizonyítékom arra, hogy a helyes ösvényen járok. Cselekednem kell – konkrét feladatokat kell végrehajtanom, belső igazságommal teljesen összhangban, az életem minden területén. Idessza karjai ringatnak, semmi baj nem történhet velem.
- **Elengedhetetlen** – Mi a fenét keresek én itt? Kiteljesedést! Elérkezett az idő, hogy elengedjem a múltat, családi kötelékeket, és a keservesen megszerzett túlélési eszközeimet. Kockára teszek mindent – teljes gőzzel előre!

HATALMAT A NÉPEKNEK!

55 A JÖVŐ NEM LÉTEZIK

Ghis 1993-ban részt vett a Jövő Társadalmá Konferencián, ahol szörnyű csalódás érte. Arra számított, hogy magához hasonló, úttörő gondolkodókkal és cselekvőkkel találkozik, emberekkel, akik széleslátókörűek. Hamar felfedezte, hogy a bemutatott jövő az emberiség szomorú és fájdalmas múltjának egyszerű kivetítése volt. A józan ész teljes hiánya! Az jövődőlés azóta sem fejlődött. Mit mondanak?

A média a **szingularitás** beköszöntét vetíti előre – azt a korszakot, amikor a technológiai fejlődés exponenciálissá válik. A génmanipulált, klónozott, robotizált emberi test „tökéletessé” válik. Erős és halhatatlan lesz, mesterséges intelligenciája pedig végtelen. Megvalósul Nietzsche szuperembere – Hitler álma. A 21. században Ray Kurzweil és a Project Avatar 2045 *Homo evolutis*-nak hívja, és megpróbálják eladni nekünk a high-tech, galaktikus aranykort.

Néhány, a vitális világ démonjai által inspirált ŐSz földönkívüli küszöbönálló **változásokat** említ, arról a korszakról beszél, amelyben már megszerezték a *Homo alienus* feletti teljes irányítást, és létrehozták a tökéletesen engedelmes hibrid fajt, amellyel az emberiséget fogják helyettesíteni az apokalipszis bekövetkezése után. A hibridek élvezni fogják a vitális aranykort, amelyben minden óhajuk teljesül, amíg szolgálják földönkívüli gazdáikat, és a nagyfőnököt – az illúzióistent.

Teilhard de Chardin (jezsuita!), Barbara Marx Hubbard, Andrew Cohen és még sokan mások a **tudatos evolúciót** vetítik előre, ahol a kollektív, jóakarató elme vezeti majd a *Homo luminoust*. Az új, közösen teremtő emberi lények a spirituális aranykorban fognak

élni, ahol az ördögi nincs jelen. A negyedik vagy ötödik dimenzióba emelkedik nem fizikai anyagi testük, ahol képesek lesznek mókázni a gyengéd MSz földönkívüliekkel.

Mi a közös ezekben a jövőkben? A **kollektív elme**, az illúzióistené. Mindhárom esetben megszűnik az egyéniség, az elme sérül, programozott, nincs többé szabad akarat, a test-lélek egyesülés lehetetlenné válik. Engedelmes és boldog, hogy ez így van, a transzformált emberi lények élvezni fogják a beígért aranykort. Ami még megmaradt az egyéniségük különbözőségeiből, az a fizikai és vitális különbségeken alapul.

Ami a Perszonokráciát illeti, nem jósolja meg a jövőt, hanem lehetővé teszi az új idesszai lény manifesztálódását, ami túl van az elmén (gondolkodás) és a *Homon* (állatiasság). A lelke megtisztítja testeit (mentális, vitális, fizikai), és vezeti spiritualizálódásukat. Az egónélküli lény megnyilvánítja Idesszát egyénként és teljességében. Elméje egyéni lesz – nem kollektív –, és lehetővé teszi az anyagban lévő szellem szétterjedését, amely ezáltal átalakul.

HAMIS JÖVŐK			Á T A L A K U L Á S	IGAZ JÖVŐ
<i>Homo evolutis</i> 	<i>Homo alienus</i> 	<i>Homo luminous</i> 		<i>Idesszai lény</i>
Fizikai testtel való azonosulás	Fizikai-éteri testtel való azonosulás	Éteri testtel való azonosulás		Valós identitás: Idesszai lény (test-lélek-szellem)
Vitális test részlegesen individualizálódott	Vitális test részlegesen individualizálódott	Vitális test részlegesen individualizálódott		Vitális test individualizálódott & Idesszai
A mentális testet a globális techno-agy vezérli, az illúzióisten ellenőrzése alatt	A kollektív elmét az ŐSz idegenek irányítják az illúzióisten ellenőrzése alatt	A kollektív elmét az MSz idegenek irányítják az illúzióisten ellenőrzése alatt		individualizálódott & Idesszai mentális test az elmén túli szellem ellenőrzése alatt
Egós kormány	Egós kormány	Egós kormány	Idesszai kormány	

A jövő Homo-i vonzónak tűnhetnek, mert nem igényelnek tőlem nagy változtatásokat. Mindegyik új Homo összekapcsolódik a nem tudatosan teremtő, groteszk fantáziájú alkotójával, és mindegyik mögött egy alapvető félelem rejtőzik – fizikai, vitális vagy mentális. Alapvetően valamennyi ízlés és tudatossági szint számára lehetséges hamis jövőkép, de ezek egyike sem megy túl a hazug elmén, amely képtelen elképzelni, hogy az igazság világában nincs jövő és múlt – minden lehetséges. A valóságban minden a jelen pillanatban létezik, és minden törvény illuzórikus, mivel ezek mindig a csalóka tér-időn alapulnak. Csak az idesszai szeretet rezgése létezik, és ennek manifesztációja: a földi paradicsom. Amikor majd teljesen tudatossá válok a saját idesszai tökéletességemre, akkor minden pillanatban hozzáférésem lesz e hamisítatlan világhoz. Valójában ez mindig is ott volt!

56

FÖLDI MENNYORSZÁG

A vallások a mennyországot olyan helyként határozzák meg, ahol (csak) a lelkek élvezhetik a halál utáni örök boldogságot. Ez sejteti, hogy 1. le kell mondani a Földről; 2. hátra kell hagyni a testet; 3. ki kell érdemelni; 4. meg kell halni. Ezek az illúzióvilághoz és a mentális intelligencia uralmához tartozó ismérvek.

„Nem vágyom jobb világra vagy igazságosabb társadalomra. Nincs szükségem légkondicionált pokolra. Nem kevesebbet akarok, mint a mennyországot!” – ezeket a szavakat használta Ghis a párizsi alternatív konferencián, ahol az igazság világáról beszélt, és az idesszai tudatosság uralmáról. A mennyország, amelyre utalt 1. a Földön volt; 2. elérhető volt mind a lélek, mind a test számára; 3. nem kell kiérdemelni; 4. nem szükséges meghalni – soha. Nem kell elszökni a Földről. Csak az illúzióvilágot kell elhagyni.

Hogyan juthatunk a mennyországba? Mi az ára? Nem vásárolható meg, csak **felfedezhető** – magunkban, majd körülöttünk. A földi paradicsom konkrétan akkor manifesztálódik, amikor az emberi lények kritikus tömege belsőleg átalakult. Ez nagy elmozdulást hoz létre a fizikai anyagban. Automatikus átrendeződés következik be. Az alacsonyan rezgő egyének, akiket saját hamisságaik tartanak fogva, valahol máshol folytatják evolúciójukat.

A földi mennyországban milyen lesz a mindennapi élet? Az ilyen előjelzés hasztalan. Az valós tudatosság a jelen pillanatban nyilvánul meg. Amíg tudatosságom nincs azon a szinten, addig csak egy dolgot kell tennem: követni Idassza akaratát. Nem aggódom többé a túlélésem miatt, és másokéért sem, az emberiség javáért, vagy a bolygóért. Minden energiámmal a saját feladatomra koncentrálok, az illúzióvilág elhagyására, hogy hozzáférhessek az igazság világhoz. Itt a recept, három összetevővel:

- **odaadó hűség Idesszának** – nem élhetem meg idesszai identitásomat anélkül, hogy vakon ne bíznék magamban. A kétség tapasztja össze a halál falát. A hit az elköteleződést követi. Hűbérurának alávetett vazallusként, a test hűséges marad a lélekhez;
- **teljes hit Idessza kegyelmében** – az idesszai lelkem ösztönzése révén biztonságban és reményteljesnek érzem magam. Végül a kegyelem manifesztálódik. Kérdemlés vagy ok nélkül, hirtelen megnyilvánul életemben. Kegyelmet kérhetek mások vagy magam számára, de elvárások nélkül;
- **Idessza akaratának való teljes megadás** – teljesen átadom magam Idesszának, és tudom, hogy mindig minden tökéletes. A megadásom őszinteséggel, igaz szándékkal arányos. Az őszinteségem a mindennapi tetteim következetességével mérhető.

A földi paradicsom már létezik bennem. Ez a **tökéletes mennyei boldogság** állapotában nyilvánul meg, ami a külső körülményektől teljesen független, ok és következmény nélkül – nem valami eredményeként. Az elme gondolata ellenére ez se nem unalmas, se nem ismétlődő. Amikor valaki megtapasztalja az idesszai tudatosságot, akkor hozzáfér a végtelen formákhoz, hatalomhoz, tudáshoz, örömhöz és szépséghez. Minden lehetségessé válik, belőle fakad.

Az igazság világa az emberi lények kritikus tömegéből bukkan elő. Ily módon érhető el a **világegység**, az egyének teljesen szabadok maradnak. Minden szuverén egyén úgy élhet, ahogy akar, azzal kapcsolódik össze, akivel szeretne lelke vonzódásával összhangban. Földrajzi, kulturális, faji, nyelvi, vallási vagy családi dolgok nem számítanak. A különbözőség lehetővé teszi, hogy minden egyén valami különlegeset kínáljon a többieknek.

Ebben a mennyországban ki lesz a felelős **hatóság**? Mindegyik szuverén lény bír ezzel a hatalommal, és a teljes szabad akaratallal. Az összes teremtményével harmóniában fog élni. Tettei saját elképzelésén és az idesszai akarat egyetemes észlelésén alapulnak. A döntéseket (mivel az érintettek mind Idesszához kapcsolódnak) *nem con (nemine contradicente)*, azaz egyhangú jóváhagyással fogják meghozni.

A **konszenzust** az adott témával kapcsolatos csoport egyetértésével érik el. Tapasztalatból tudjuk, hogy a többségi döntések a győztesek és vesztesek vitájához vezetnek. Ezen megközelítés ismételt kudarca után az új megoldásokat kereső vállalatok nyitott társulásokat hoztak létre: coaching, csapatépítés, kollektív intelligencia, lean menedzsment, szociokrácia, holokrácia stb. Egy dolog közös bennük. Erősítik a személy egóját, ösztönözve őt, hogy vegyen részt a döntésekben. Minden alkalommal a cél változatlan marad: az eredmény fontosabb, mint a folyamat maga, a vállalat sikere fontosabb, mint az egyén fejlődése. Amíg az egyén egója létezik, addig elkülönültség és háború lesz. Továbbra is különböző eljárásokat kell majd kifejleszteni, hogy az egyén egóját elnyomjuk, vagy kiiktassuk, és ösztönözzük, hogy vesse alá magát a csoport kollektív egójának.

Az igazi konszenzus csak **egyhangú** lehet. Az idesszai megoldás mindig egyszerű és könnyű. A konszenzus azonnali, amikor az közvetlenül a lélekből fakad. Nincs szükség megbeszélésekre vagy technikákra. Csak egyetlen igazság létezik. A lelke által irányított személy kapcsolatban áll az igazsággal. A Perszonokrácia szembenéz az egyén identitása és a csoport életképessége összehangolásának kihívásával. Hogyan? Elsőbbséget ad a személyben lévő szuverén léleknek. Minél tudatosabbak az egyének az idesszai identitásukra, annál hatékonyabban képes a csoport beteljesíteni misszióját. A két ellentétes pólus egyítésével – egyének és társadalom. A verseny az egyetemes szolidaritásnak kedvez.

57 LEVÉL A ZSARNOKNAK

Kedves Zsarnok, azért írom ezt a levelet, hogy elbúcsúzzam, és tájékoztassalak, hogy mi történik az emberi hordával. Erőfeszítéseid gyümölcsözőek voltak. A Föld felszíne, ahol mindketten élünk, lassan elviselhetetlenné válik. Most két különböző irányba haladunk. Te a biztonságos és kényelmes földalatti városokba költözöl, míg én egy új ösvény után kutatok. Mielőtt elválnának útjaink, tudatni szeretném veled, hogy milyen hálás vagyok neked, mindazért, amit kaptam tőled. Szeretném megköszönni, bármi is lesz a közös kalandunk kimenetele.

Először is, köszönöm őszinteségedet. Bár meglepett. A hazugságra, manipulálásra, csalásra és megtevesztésre való hajlamod volt számomra a megszokott. Most viszont médiád azt mondta, majdhogynem nyíltam, már mindent elloptál tőlem, és a bolygó felszínén hagysz, hogy ott nézzek szembe az apokalipszissal, most hogy már nincs semmilyen értékes dologom számodra. Valóban megszüntetted munkahelyemet, elloptad vagyonomat és megtakarításaimat. Leromboltad egészségünket, károsítottad agyunkat, tönkretetted családjainkat, értékeinket és tradícióinkat, valamint megszüntetted a nehezen kivívott szociális juttatásokat. Megsértetted büszkeségünket és méltóságunkat, és szolgálattá változtattad szabadságunkat. Megsemmisültünk – fizikailag, érzelmileg és morálisan!

Másodszor, köszönöm a könyörületességedet. Megaláztatásunk jelenlegi szintjén a halál tűnik az egyetlen járható útnak. Nagylelkű vagy, hisz törödsz a kiszabadulásunkkal. Chemtraileket fejlesztettél ki, és fantasztikus új vírusokat, koncentrációs és megsemmisítő tábo-rokat építettél, guillotine-okat, koporsókat helyeztél el, és temetőket építettél. Mily jóindulat!

Harmadszor, köszönöm, hogy kényszerítetted tudatosságom fejlesztésére. Abszolút nem voltam tudatában annak, hogy ki vagyok én valójában. Azt gondoltam, hogy birka vagyok, egy szegény, gyenge, hatalom nélküli teremtmény, folyamatosan biztonságot és védelmet keresve. Mindentől félttem, és azt képzeltem, hogy farkasok rejtőzködnek minde-nütt. A kis kórokozótól a hatalmas földrengésekig terjedt félelemem – egyaránt a láthatóra és láthatatlanra, a konkrétira és virtuálisra is. Folyamatos félelemben éltem, az állandó rémálmom börtönében. Ez maga a földi pokol!

Most már látom, hogy te szervezted ezt a földi poklot saját hasznodra, és az én káromra. Hála neked, végül kitörtem tudatlanságomból, és megértettem, hogy minden rendszer a jövőha-gyásomon alapul. Hatalmad hamis – hozzájárulásom nélkül megszűnik. Anélkül, hogy tudtam volna illúzió és megévesztő világban éltem. Most hogy tudom, kész vagyok elhagyni.

Minden, ami egyszer az enyém volt, már a te kezvedben van. Nekem csak saját magam maradt – a lényem. Ismerkedni kezdtem veled, és felfedeztem valós identitásomat. Sohasem férfi vagy nő voltam, hanem egy testben lévő halhatatlan, végtelen lélek. Mindenemet ellophatod, de ezt az egyet nem. Senki sem veheti el a lelkemet! Mostantól kezdve tudom, hogy ami a legalapvetőbb, az benső, és ez bír korlátlan hatalommal. Idessza vagyok, mindenek teremtője, ami velem történik. Még téged is én teremtettem öntelt zsarnoknak! Üdvözöllek e földi pokolban, amelyben élek, és ami a legtökéletesebb lehetőség hogy fejlesszem tudatosságomat, és azzá váljak, aki valójában vagyok, egészen az utolsó testsejtemig.

Az apokalipszis közepén járunk, és nem vagyunk tisztában azokkal az eseményekkel, amelyek az előttünk álló években fognak bekövetkezni. Egy dolog biztos: mindent meg fogok teremteni saját magam ösztönzéséhez, hogy képes legyek beleugrani az ismeretlenbe. A véges, halandó emberi lényből átváltozom halhatatlan, végtelen idesszai lényé. Ez a földi élet célja. De ez az ugrás oly hatalmas, hogy a szakadék szélére kell jutnom, hogy elég bátor legyek az ugráshoz. És te vagy az egyetlen, aki a szakadék szélére juttathat. Örökre hálás leszek neked, ezért a csodálatos evolúciós ajándékért!

Most és a jövőben is, minden velem történő esemény intenzív teszt lesz. Vagy képes leszek ugrani, vagy meghalok, és kezdem előlről. Én hozom meg a döntésemet, ami visszafordíthatatlan – belemérek az ismeretlenbe! Kijutok az illúzióvilágból, törvényekből, ciklusokból, bolygópályákból, kalendáriumokból, ismétlődésekből, és idesszai lényként viselkedem, akként, aki vagyok. Bármi is történjék, nem leszek öngyilkos, és nem szólítom a halált. Félni sem fogok. Atadom magam a legfőbb hatáságnak, a lelkemnek. Idessza határozza meg a sorsomat – és a tiédet is, mellel! Te és én közvetlen kapcsolatban vagyunk. Lehet, újra találkozunk – e napok egyikén!